

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 augustus 2019 met nummer RvVb-A-1819-1303
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0397-SA

Verzoekende partij de heer **Klaus-Dieter LÜTHJE**, met woonplaatskeuze te 2000
Antwerpen, Graaf van Egmontstraat 12

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 november 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 20 september 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 27 oktober 2017 onontvankelijk verklaard

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad verwerpt met het arrest van 21 mei 2019 (nummer RvVb-S-1819-0988) de vordering tot schorsing.

Het arrest van 21 mei 2019 werd aan de partijen betekend met een aangetekende brief van 3 juni 2019.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. VERSNELDE RECHTSPLEGING

Artikel 69, tweede lid van het Procedurebesluit bepaalt dat als de Raad de bestreden beslissing niet heeft geschorst, de verzoekende partij een verzoek tot voortzetting moet indienen binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Doet ze dat niet, dan geldt ten aanzien van haar een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting ingediend.

Artikel 72, §1 van het Procedurebesluit stelt dat indien er geen verzoek tot voortzetting werd ingediend, de verzoekende partij binnen een vervaltermijn van vijftien dagen die ingaat de dag na

de dag van de betekening van de mededeling door de griffier dat de afstand van geding zal worden uitgesproken, kan vragen om te worden gehoord.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord binnen de vijftien dagen na de betekening per aangetekende brief van 9 juli 2019 van bovenstaande mededeling door de griffier.

Uit dat stilzitten leidt de Raad af dat de verzoekende partij niet aandringt op de verdere behandeling en derhalve berust in de bestreden beslissing.

De Raad stelt de afstand van geding vast.

IV. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten, inclusief de hierna bedoelde rechtsplegingsvergoeding, geheel of voor een deel ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld.

Artikel 21 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld. Een rechtsplegingsvergoeding kan slechts worden toegekend indien daarom werd verzocht.

2.

In zoverre de verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van het geding dient zij als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij aangeduid te worden en blijven de kosten van het geding, zijnde de door de verzoekende partij betaalde rolrechten, ten hare laste.

Om die reden dient de vraag van de verzoekende partij tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding afgewezen te worden. De verzoekende partij liet zich bovendien niet bijstaan door een advocaat waardoor zij principieel geen recht had op een dergelijke vergoeding.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 augustus 2019 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Stephanie SAMYN

Filip VAN ACKER